

VERBALNI UKRAS

INT. BRANKOV STAN (STARI STAN) - DAN

2000 Godine - ('00) prikaz na ekranu kroz prvi kadar

Branko (covek u tridesetim) istresa stonjak, stavlja posluženje. Ide do prozora, u mislima ga prekida zvonjava interfona (trgne se).

VUK

(sa druge strane interfona)
Vuk je!

Branko odlazi do stola i trudi se da izgleda pribrano. Na vrata energicno i skoro agresivno ulazi Vuk. Prilazi Branku, hvata mu ruku i pozdravlja ga, lupajuci ga po ramenu.

VUK (CONT'D)

Gde si, momcino?! Kako je?!
(odmah u nastavku, ne
pustivsi ga da odgovori)
U, al' ti je hladno ovde...Bukvalno da
se covek rokne. Nego, evo pokloncica
za tebe.

BRANKO

(skoro necujno, kroz zube,
gledajuci u flasu
ravnodusno)
Nisi morao.

Vadi iz kese flasu Dzek Denijelsa, stavljaajuci je ispred Brankovog Vinjaka/jeftinog vina, na taj nacin da se Brankovo pice vise i ne vidi.

Vuk uzima case i sipajuci viski, uzurbano:

VUK

Drago mi je sto smo se sreli... Jer,
znas brate, u poslednje vreme mi se
nekako sve nakupilo... bas sam morao
da te vidim
(kratka pauza)
Hajde brate, ziveli.

Brankovi pokreti su sada nesto lezerniji ali je i dalje prilicno zategnuto

BRANKO

Ziveli!

VUK

Proslog puta sam ti pricao o Jeleni sa
odeljenja ispod mog, sa kojom sam imao
nekoliko "vanposlovnih susreta".

Secas se, prekinuli smo kada je rekla
da se ono... zaljubila u mene i to.
(kraca pauza)
Vidis, stvar je u tome sto u
poslednjih par dana osecam da sam
pogresio. Pogresio u smislu da sam sve
ovo vreme bio zaljubljen u nju, a da
toga nisam bio ni svestan brate...

Branko okreće glavu od sagovornika i gleda ka satu. Kamera se
vraca na Vuka:

VUK (CONT'D)
Pitas se zbog cega ranije nisam zeleo
to sebi da priznam? Pa verovatno iz
neke straha od bliskosti, zbog kog
sam negirao osecanja koja imam prema
njoj, sta znam.

Krupno na: Brankovo lice, kao da se spremao da izusti neku
sustinski vaznu misao, ali je Vuk to odsecno prekinuo nastavkom
monologa

VUK (CONT'D)
Znam sta ces mi reci - ali sve sam
probao... Prvo sam pokusao da je
izbacim iz glave, pa sam bas, bas
dobro razmislio o svemu, ali
jednostavno ne mogu da dodjem do bilo
kakvog drugog zakljucka sem da je u
pitanju nesto ozbiljno... da je u
pitanju ljubav. Jer kako drugacije
moze da se objasni to da sam ljubav
prema njoj otkrio u onom momentu kad
sam saznao da je verena sa drugim?
Znam da zvuci nerealno brate, ali to
moze znaciti samo jedno
(kraca pauza)
da je u pitanju prava ljubav... Znas,
ona koja u sebi sadrzi neku poeziju,
znas, neku ozbiljnu, nesto bas cisto
i jako, pa su zbog toga prisutne sve
te prepreke koje banalna realnost sa
sobom donosi. Sta je uopste to?

Branko obara pogled i odsutan je, melanholican.

VUK (CONT'D)
Delujes malo ispraznjeno, pravo da ti
kažem i nekako tuzno. Ali, potpuno te
razumem... i tebe i tvoje stanje... I
sam sam potpuno rastrzan u poslednje
vreme... Tek sto sam se vratio iz
Rima, a vec treba da putujem za Pariz,
a ubija me ova depresija jebote,
uopste ne mogu da se pokrenem...

Vuk ustaje i energicnije nastavlja monolog, ne obracajuci
preveliku paznju na Branka

VUK (CONT'D)

Ali, odlicio sam.. znam sta cu.
Stupicu odmah u kontakt sa njom i
pokusacu da obnovim odnos koji smo
imali. Ako procenim da je potrebno da
joj otkrijem osecanja, to cu i da
uradim. Kako god bilo, definitivno
otkazujem putovanje za Pariz, posto
zelim da joj se potpuno posvetim i
budem sa njom tokom veceg dela radnog
vremena - cisto da joj pokazem koliko
mi je stalo - jer ako stvarno nekoga
volis, moras da se zrtvujes. Druze, da
nismo sposobni za tako nesto bili
bismo svedeni na najprimitivnije
sebicne nagone, tada bi nasa licnost,
ljudskost, pa jebiga nase
dostojanstvo predstavljale sta?
Verbalni ukras, ...ili tome
slicno.(vrta rukom u znaku
"otprilike"). Kapiiras?

Branko je jos vise oborio pogled i vidimo da je vidno razocaran.
Vuk ne obraca paznju na to.

VUK (CONT'D)

E o tome ti pricam, dobri moj
Branko... Izvini sto sam te ovako
rastuzio, ali je ovo i meni i tebi
sigurno prijalo, posto mora da si i
sam u nekoj slicnoj situaciji.
(stavlja mu ruku na rame) Ali bitno je
da nas dvojica imamo ovakav odnos u
kom jedan kod drugog mozemo da vidimo
i ono za sta su drugi obicno slepi. To
je najbitnije od svega... To je
najbitnije od svega. Nego, je l' bi se
ljutio kada bih otisao na sekund samo
da okrenem jedan broj? (ustaje i ne
ocekujući Brankov odgovor, stavlja mu
ruku na rame i odlazi do telefona)

Vuk se udaljava od Branka i dolazi do telefona koji stoji na
stocicu, zamucuje se ono sto prica i vidimo Branka kako i dalje
sedi u istom polozaју. Lice mu je iscrpljeno i tuzno, gleda u
pravcu sata. Vuk se vraca nakon desetak sekundi da namigne, i
opet odlazi.

VUK (CONT'D)

(sipa sebi pice, ali ne i
Branku)
Slusaj, druze, ja moram sad da idem.
Mislím da sam nasao resenje
(na trenutak je naglaseno
nasmejan).)
Javim ti se ja. Drz' se.

Hvata ga za rame, protresa ga bez osecaja i nezainteresovano.
Dok koraca prema izlazu dobacuje u zurbi:

VUK (CONT'D)
Pozdrav momcino, zovem te ovih dana,
e."

Vuk odlazi iz stana uzurbano usput oblaceuti sako/jaknu. Branko ne gleda ka njemu vec je i dalje spustenog pogleda. Posto cuje vrata koja se zatvaraju Branko tromo ustaje, gleda kroz prozor pa odlazi do njega. U prozoru se vidi njegov odraz. Branko raskopcava kosulju, i u odrazu u prozoru vidimo gnojavu ranu na njegovim grudima. Priprema fizioloski rastvor i krece da cisti ranu. Sijalica iznad njega zatreperi, a kamera se pomera ka zavesama koje se njisu na vetru.

ZATAMNENJE. -

INT. ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI -

NEDOSTAJANJA

1960 godine - ('60) prikaz na ekranu kroz prvi kadar

Cuje se zvonjava telefona. Cuju se koraci koji prilaze telefonu i vidi se ruka koja podize slusalicu. Vidimo prostoriju sa desetak upaljenih sveca i fotelju u kojoj sedi covek u tridesetim godinama, u krilu drzi svesku a u ruci mu je slusalice. Prislanja slusaliucu na uvo. Covek je obucen "streberski", kosulja mu je uvucena u pantalone, ima tregere, nosi naocare. U papucama je.

COVEK
(hladno i bezosecajno)
Reci?

Menja mu se izraz lica i kao da se ozario, menja i polozej tela.

COVEK (CONT'D)
Hej, ljubavi, pa to si ti. Pa zasto ne govoris nista, nego me pustas da cekam u tisini? Bas sam malopre pomislio na tebe. Evo, ceo dan planiram da te okrenem. Super sto si pozvala.

(posle kratke pauze i
slusanja)

"Lepo... lepo.. Kod mene nema nista, evo... Citam neku knjigu (krece da se smeje, za sebe) Da, a ti? Znam, i ti meni nedostajes. Jedva cekam da te vidim

Covek ustaje, mrsi kabl od telefona i krece da seta po prostoriji u kojoj se nalazi, vidno uživajući u razgovoru.

COVEK (CONT'D)

Jeste, lepo si to rekla. Samo treba da budemo oprezni i strpljivi.
(pauza od par sekundi) Mhm - i meni je to palo na pamet i bas sam nedavno pomislio istu stvar. Nije ni cudo sto se tako dobro razumemo. Da se, poput Cehova, izrazim, nasa komunikacija deluje kao da je iz neke pesme - (naglaseno, pomalo grublje) samo bez ikakve patetike. I to je mnogo vazno.

Kрупни план njegovog lica kako par sekundi sluša sagovornicu.

"Ma mogu da budem u koliko god guzvi, ali me ti nekako uvek opustis. Vrhunac svakog dana mi je razgovor sa tobom. Jedno je jasno - tako je bilo a tako ce uvek i biti. Uvek to znaj. Sve ostalo je manje vazno."

DOK COVEK IZVAN SLIKE GOVORI U TELEFON MI VIDIMO U KRATKIM REZOVIMA RAZMESTAJ STVARI U PROSTORIJI.

COVEK (CONT'D)

Pa da - i kod mene je tako. Ponekad me sav ovaj zivotni kaos izbaci iz takta, ali me uvek umiri cinjenica da smo nas dvoje otporni na sve to - nedodirljivi i, kako je to vec Jesenjin umeo da kaze (na kratko se zamislio, u pokusaju da se seti, pa izgovara naglaseno, teatralnim manirizmom), nastavljamo da cinimo od jeseni prolece, a od prolaznosti vecnost. Zelim da to bude potpuno jasno. Opet nekoliko kratkih rezova: kadrovi detalja u prostoriji. Covek pali cigaretu, odmerenim pokretima je spusta u pepeljaru.

COVEK (CONT'D)

Vazi lutko, cucemo se kasnije. Uzivaj u ovom lepom danu i znaj da se sve prave ljubavi ogledaju u sitnicama. Onakvim sitnicama kao sto je bio ovaj poziv. Cucemo se. Cao

(nekoliko sekundi pauze i smeha zadovoljstva)

Znam, znam - i kod mene je isto tako. Cao... Cao..."

Covek spusta slusalicu i, uz potpuno hladan, odlucan pogled, uzima prethodno odlozenu cigaretu. Odmah nakon toga, ponovo zazvoni telefon, ali prilicno ostro i glasnije nego na pocetku. (Kрупно: telefon) Cim podigne slusalicu, zacuje se strahovit muski krik, kao da neko prolazi kroz stravicnu torturu.

Protagonistin izraz je potpuno hladan, kao da se nista nesvakidasnje ne desava. Otvara crnu svesku i lista je.

COVEK (CONT'D)
Koliko je duzan?
(tri sekunde nemog, hladnog
pogleda)
Odsecite mu saku i spalite kucu.

ZATAMNJENJE

INT. ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI

LUTKA

1950 Godine - ('50) prikaz na ekranu kroz prvi kadar

Vidimo komad odece i prste malog deteta (od 5 do 7 godina) kako se drze za isti. Na podu lezi lutka, smeje se u kameru. Vidimo prazan jastuk sa otiskom glave na njemu, iz pticije perspektive. Vidimo decije oko koje gleda ka gore.

Total prostoriije gde vidimo coveka sa bradom u elegantnom odelu, drzi dete u krilu i namesta mu pazljivo kragu. Na rukama ima kozne rukavice. Krupno: devojcicina ogrlica. Krupno: cipele Coveka sa bradom.

COVEK SA BRADOM
Kako je bilo u vrticu danas, srculence maleno?

DETE
(malo zbunjeno, pospano)
Dobro

COVEK SA BRADOM
(gledajuci kroz prozor)
Vidi kako pada kisa sovece... Jel ti se spava? Ocemo da nastavimo da dremamo, a?

DETE
Ne. Ne spava mi se.

COVEK SA BRADOM
Dobro... Nisam nista doneo. Nisam znao... Da te pitam, da li ti se jede cokolada?

DETE
Ne.
(uvrce prste dok razmislja)
)
Jede mi se puding.

COVEK SA BRADOM

Hahahha, boze kakav si slatkis.
Puding.... Dobro... Jel imas puding
ovde ili da ga kupimo, m?

DETE

Ima. Kupili smo u prodavnici juce. Ja
bas volim puding.

COVEK SA BRADOM

Aaaa, kupili ste u prodavnici...
Odlicno. Sada cemo nesto da se
dogovorimo. Ja cu da te stavim u
krevet da mi se ne prehladis i idem da
ti spremim puding, jel moze? Za minut
je gotovo. Odmah se vracam.

DETE

Da.

COVEK SA BRADOM

Ali da ostanes ovde, ne smes da se
otkrijes inace nista od pudinga,
vazi?

DETE

Vazi.

COVEK SA BRADOM

Obecavas?

DETE

(sa kratkim oklevanjem)

Da.

COVEK SA BRADOM

Super, jel znas da si ti jedan mali
macak? Sad cu da se vratim.

Covek stavlja dete u krevet, pokriva ga i ususkava tako da sa
sve strane bude cebe pod njim. Odlazi i vidimo par sekundi dete
koje gleda u plafon zbunjeno.

Covek je sad u kuhinji, ima nesto ozbiljniji izraz lica ali je
vise fokusiran. Trazi neku serpu, pa zatim kada je nadje gleda
po elementima gde bi mogao da bude puding. Subjektivni kadrovi
prazne pepeljare, knjiga na polici, jos par elemenata. Vidimo
ringlu pa serpicu koja se priblizava istoj. Covek sve radi dosta
uzurbano kao da mora sto pre to da zavrshi. Vidimo serpicu sa
pudingom koji vri i varjacom koja ga mesa. Covekovo lice koje
lize varjacu, vrlo je ozbiljno i klimne sebi glavom potvrdno.
Sipanje pudinga u tanjir.

Covek polako otvara vrata i zatvara ih iza sebe. Prilazi krevetu
a onda uzima kasiku, seda pored kreveta gde je devojcica, duva
u nju i daje joj da proba. Devojcica proba osmehne se.

COVEK SA BRADOM (CONT'D)

Jel ti se svidja? Pazi vruce je...

(stavlja tanjir u krilo pa
duva da ga ohladi)
I moras sve da pojedes. Vazi?

DETE
(dok jede)
Mhm.

COVEK SA BRADOM
E, ti sada sve to lepo pojedi, a ja
moram da idem.
(pauza)
Znas... Izvini sto..."

Covek odlazi bez završavanja recenice. vrata se otvaraju i
izlazi njegovo lice, hladno kao led. Usmrkava sline, pa odlucno
ide ka izlaznim vratima. Vid

imo njegove noge. Kamera prati korake koji zastaju. Preskacu
ruku mrtvog tela (vide se i ruka i deo noge), okreću se, covek
sa bradom se saginje da pretrese telo (vide se samo ruke koje
traže nesto). Uzima nesto, podize se i okreće. Cuje se zatvaranje
vrata.

Vidimo lutku koja se smeje u kameru. Vidimo pozadinu njene glave
koja je progrizena i suplja. Vidimo dete koje lize kasiku od
pudinga, bezbrizno.

ZATAMNJENJE

INT. ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI

POKER

1970 Godine - ('70) prikaz na ekranu kroz prvi kadar

Vrata su jako malo otvorena. Vidimo rasirene zenske noge ispod
stola. zatim vidimo zensko nasminkano lice, u dvadesetim
godinama, polupokriveno kartama.

JECA
Tamara, 'ajde brate. 'Ajde vise, jebem
mu mater!

Vidimo drugu devojk, isto u dvadesetim kako gleda u karte ali
odsutnije.

TAMARA
Jebote, jel se secas kako sam se onda
polomila kada smo ukrade onaj bicikl?
(kroz smeh, ali tiho) Kako mi je to
sada smesno a tada 3 dana nismo
spavale.

JECA

Jeste. (kroz blagi smeh) I tada si bila potpuni retard. Nego, jel oces ti da odigras to ili ne?

TAMARA

Jao, al me zuljaju ove stikle. Nikada se necu navici jebes mi mater. Jebiga, moram da ih skinem.

JECA

(pogled kao da ne moze da veruje da Tamara prica o stiklama, pa uzdah pomirenja) Pa dobro, skinu. (kraca pauza). E, a da te pitam nesto - jel ti je zao?

TAMARA

Bicikla? Ma kakvi, ko ih jebe brate kad su bezobrazni. (brise sakom nos) Majke mi se ponekad setim toga i ne bude mi zao uopste.

JECA

(kroz prijateljski osmeh) Ne mislim na bicikl, idiote, nego na ovo, jel ti nije zao?

TAMARA

(zbunjeno) Na sta? Ljudi brate umiru svakog dana ovde ili bilo gde, koga boli kurac... Nije mi bre zao niceg, sta ima da zalim imas jedan zivot treba da ga prozivis kako (naglaseno) valjda (smeje se sama sebi). (vidi da nema reakcije pa se uozbilji) Sto, jel tebi zao?

JECA

Jeste malo kad se sve uzme. Ali jebiga, zajebi to... Ajde vadi kartu pa da vidimo.

TAMARA

(krece da vadi kartu ali vraca ruku) A sta ako bude nereseno?

JECA

Ne moze da bude nereseno Tamara, ovo je poker budaletino jedna.

TAMARA

(gleda je sa osmehom i okrece kartu) Osmica...

JECA

(menja joj se izgled lica, kao da ce da zaplace) Osmica...

TAMARA

Sta ti je? Sta si se smorila? Nije valjda da nemaš nista?

JECA

Ma imam... Imam bre kurac. (pokriva lice rukama)

TAMARA

Au Jeco, stvarno? Pa ja nisam mislila da... (otvara karte ali ih ne vidimo) Sta imas?

JECA

(otvara karte i vidimo da nema nista u kombinaciji sa kartama na stolu)

Promena nekoliko kadrova na elemente u prostoriji (knjiga snimanja). Vidimo sto na kom se nalaze samo karte i piksla, nema para ni zetona, nicega.

JECA (CONT'D)

(brise suze) Slusaj, znaci, kao sto smo se dogovorile. (sapatom) Nemoj da ispadnesa glupa i budi brza. Jel ti je jasno?

TAMARA

Necu Jeco. Znas da te volim

JECA

Znam. (hladnije) Hajde sad, pozuri i nema osvrtanja sta god da bude.

TAMARA

Ajde. Mnogo mi je zao sto je moralo da bude ovako. Ali u kurac, drugacije izgleda nije moglo. (zagrle se na granici suza i onda se razdvoje i uozbilje)

Vidimo Jecu koja odlazi do malo odskrinutih vrata od toaleta. Dok odlazi sre?uje frizuru i namesta se. Otvara polako vrata kojima je prisla.

JECA

Sta radis?

DRAGAN (IZA VRATA)

Sta hoces bre?

JECA

Sto si takav jebote samo te pitam sta radis.

DRAGAN

Serem, sta radim. Sta ti treba?

JECA

Treba mi... Pa znas... Ako mozes da mi das malo para da nabavim jednu polutku?

DRAGAN

Kakvu bre polutku, da li si ti normalna?

JECA

Jebote Dragane kao da ti trazim da te kresnem, samo mi treba 20 evra, pa cu da uradim sledeceg lika besplatno. Nemoj da si sisa, ajdeeee?

DRAGAN

Jelena mars napolje, ne znam koji ti je kurac ali bolje ti je da izadjes.

JECA

Okej sta se drkas... A jel cemo da krecemo uskoro ili blejimo jos malo? Ajde da blejimo jos malo molim te...

DRAGAN

(cuje se pustanje vode i povlacenje toalet papira) Blejacemo jos, ajde izadji napolje.

JECA

(okrece se iza sebe, ka kameri, pa krece da ulazi u wc i vraca pogled) E a sta mislis da ti ja malo popusim za tih 20eur a? Nesto mi se bas zabavlja veceras... Ajde, molim te...

DRAGAN

(dere se) Mars napolje bre!!

Cuje se udarac pa kratak vrisak iza zatvorenih vrata. Vrata se otvaraju pa izlazi Dragan (covek u 40im godinama) i drzi Jecu za vrat, vidno ljut.

DRAGAN (CONT'D)

Sta sam ja rekao bre, oces glavu sada da ti polomim? (osvrce se po prostoriji) Gde je Tamara??

JECA

Otisla je do prodavnice da uzme nesto, nije htela da te cima dok si u wc-u.

DRAGAN

Otisla do prodavnice a... (uvlaci jaknu i gleda Jecu ljutito)

JECA

(gleda par sekundi, pa se prodere najglasnije moguće)
Tamara beži!!

DRAGAN

Ja o sad ću da vam jebem mamu...
(udara Jecu po potiljku, proverava
pistolj koji mu je bio za pojasom i
izlazi iz postorije) (dok izlazi cuje
se "Pizda vam bre materina")

Vidimo Jecu koja pocinje da place pa seda na stolicu gde u igrale poker. Pokrila je lice rukama, place par sekundi. U daljini (napolju) se cuje "Stani bre!", pa zatim dva pucnja. Jeca se strese, digne glavu, pa obrise suze pokusavajući da se pribere. Vidimo sto na kom se nalaze karte 4 i 6, a malo dalje poredjane 5, 7 i 8.

ZATAMNJENJE

ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI

VODKA

1980 Godine - ('80) prikaz na ekranu kroz prvi kadar

Vidimo nos koji tesko diše. Zatim vidimo oko sa razmazanom maskarom. Vidimo deo sobe, pa krupan Vidimo usta devojke i pistoljem prislonjenim na usne. U daljini se (spolja) cuje sirena. (sve recenice su naracija bez govora glumice, misli koje se cuju.)

TIJANA

Hajde... Otvori...

Vidimo cev koja joj gura usta, sada malo sire ali i dalje jako krupno.

TIJANA (CONT'D)

(gleda u cev) Ajde mamu ti jebem!
Ajde! (par sekundi pauze, pa kroz smeh) Ma sta se zaleces budalo
jedna...

Vidimo nju kako sedi u fotelji neprirodno zavaljena, sa pistoljem koji drži sebi na ustima. Sat koji kuca. Vidimo njenu nogu koja se trese. Vidimo nju kako sklanja pistolj.

TIJANA (CONT'D)

(naglas) E Tijana, Tijana... Jel se secas kako si htela da se sredis pre par nedelja?

Vidimo kako ustaje, odlazi do stola i uzima flasu pica. Sipa sebi casu i ostavlja je na stolu. Vraca se da sedne, gleda okolo pa pocinje da se nervira. Usmeri pistolj ka vitrini (polici, nekom

komadu namestaja), opali i uplasi se od pucnja (vrisne kratko pa pokrije usta). Par sekundi gleda u neverici sta je uradila.

TIJANA (CONT'D)
(naglas) Jel si cuo ovo? Jel me cujes
skote sebicni?? Ajde... Ajde... A
neka ih otvori makar promaja, jebe mi
se...

Vidimo Tijanu koja zatvara oci kao da ce da odspava. Vidimo sat. Paralelno sa sekundarom se cuje bat koraka, ali izmedju svake dve sekunde se cuju po jos dva koraka (4/4) - cuju se uzasno slabo pa sve jace.

Tijana otvara oci naglo, pa krece da se osmehuje sa nadom. Sklanja pistolj iza sebe. Gleda po sobi (da li je sve ok), namesta kosu. Otrcava u wc i izlazi iz njega za par sekundi. Seda na fotelju.

Otvaraju se vrata, kroz njih ulazi covek u kosulji i sa motkom. Vidi Tijanu kako sedi i gleda ga, pa spusta motku na pod polako.

SPASILAC
Jel si dobro? Cuo sam pucanj...

TIJANA
Dobro sam, super sam sada (sa nadom)
Jel si dosao zbog mene?

SPASILAC
Jesam. Mislim, dosao sam jer sam cuo
pucanj. Sta se desilo? Jel si u redu?

TIJANA
(malo ozbiljnije) Molim te reci mi da
si dosao da me spasis, ne mogu vise
ovako... (sasvim normalno) Muka mi
je, samo me vodi...

SPASILAC
(kao bolesniku) Ok, nema problema.
Oces da se obuces, napolju je ladno?
M?

TIJANA
Ma samo me ponesi, bilo gde...

SPASILAC
U redu... Evo samo jos sekund i idemo,
moze? (vadi telefon i okreće broj)

TIJANA
Izgledas malo drugacije od onoga kako
sam te zamisljala. Jel si nekada imao
dugu kosu?

SPASILAC
(u telefon) Halo... Da, sacekacu.

TIJANA
Hej. Hej! Kako se zoves?

SPASILAC
Dejan. Jel mozes molim te da sacekas
minut, evo nas?

Tijana menja izraz lica potpuno, oci joj se pune besom, pocinje
da dublje i glasnije dise. Ustaje, gleda ga par sekundi.

TIJANA
Ne mogu da verujem. Ti nisi on. Ti
ladno nisi ON. Ko si ti uopste?(okrece
glavu u neverici, ide ka stolu)

SPASILAC
Cekaj, smiri se, sad cemo da krenemo

TIJANA
(odlazi do stola, uzima pistolj,
okrece se ka njemu i uperuje pistolj
u njega) Ti nisi on.

Tijana puca u njega dva puta, cujemo samo zvuk pistolja i padanje
tela na pod (vidimo zid sa knjigama koji je dva puta osvetljen
na kratko). Vidimo sat, njenu ogrlicu.

Vidimo kako polako prilazi telu, cuje se posmrtno davljenje u
krvi. Vidimo odozdo Tijanu, pistolj u kameru, jos jedan pucanj.

Tijana odlazi ka stolu, uzima casu u koju je sipala pice, vraca
se do fotelje, seda na nju. Vidimo mrtvo lice koje lezi na podu
i gleda u prazno. Tijana uzima gutljaj, zazmuri u uzivanje.
Krupno na njeno spokojno lice.

TIJANA (CONT'D)
(hladno, bezosecajno)
I kasno si dosao.

ZATAMNJENJE

INT. ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI

DAMJAN

1990 Godine - ('90) prikaz na ekranu

Vidimo tepih odozgo. Vidimo sat koji je stao. Naocare na stolu.
Vidimo slavinu koja curi ali se ne cuje da kap pada.

U kadar ulazi covek (odozgo). Cim je usao iznenadio se i uplasio.

PRIJATELJ
Damjane! Idi bre u pizdu materinu...
Hoces da te roknem ili da se se userem
ovde? Sta radis bre to?

Par sekundi na lice koje pokušava da se sabere, smirujući se. Pratimo prijateljeve noge koje prilaze kuhinji. Vidimo ruke koje sipaju casu vode. Vidimo prijateljevo lice koje smislja sta da kaze.

Vidimo Damjana, samo pola lica koje se klati. Oci su mu krvave i fokusirane u jednu tacku. Vidimo prijatelja, koji gleda Damjana sa blagim sazaljenjem.

PRIJATELJ (CONT'D)
Sad sam dosao od burazera. Jel znas da je kupio ona kola na kraju? (par sekundi pauze) Nisu losa...

Vidimo Damjana (isti kadar kao i prvi, klati se blago (ulazi i izlazi iz kadra) - veoma krupno).

PRIJATELJ (CONT'D)
Damjane brate, izgledas bas... Sta ti je?

Vidimo na Damjana koji je jako brzo pomerio usnu, kao tik.

PRIJATELJ (CONT'D)
(dok se okreće) Damjane moramo da porazgovaramo matori.

DAMJAN
(pijano) Ma nemoj?

PRIJATELJ
Brate... Znam da si uvek bio fer prema meni, ali... Uf jebote.

DAMJAN
(vadi cigaretu, stavlja je u usta i pali, nakasljava se)

PRIJATELJ
Da... Bas sam zajebao matori. Bas.

DAMJAN
(ironicno) Stooo?

PRIJATELJ
Pa ono... Milica... Znas... Kako da ti kazem, kada ste vi poceli da se svadjate par puta me je pozvala. A tada sam sljakao u NS-u, znas to. (kraca pauza) I ona bane jedan dan da se mi vidimo da pricamo o vama. I vidimo se i... brate mnogo sam te zajebao izvini molim te (kroz suze) Izvini brate nisam hteo majke mi nisam hteo izvini molim te...

DAMJAN
Sta nisi hteo kume?

PRIJATELJ
Nemoj Damjane brate kad te molim.

DAMJAN
Reci mi sta nisi hteo.

PRIJATELJ
A daj jebote, znas sta nisam hteo. Da budem sa njom to vece eto sta nisam hteo! Jel si srecan sada?

DAMJAN
Jel se ti to deres na mene?

PRIJATELJ
Ne derem se brate ne znam sta da kazem, reci mi sta da uradim da ispravim ovo kao boga te molim. Vi ste i ovako u kurcu vec nekoliko meseci, i sam si mi rekao par puta da je postao pakao, i sam si hteo da je ostavis. Damjane ja te bre volim necu da te sjebem ovako reci sta treba da uradim. Bilo sta brate.

DAMJAN
Da se bacis kroz prozor.

PRIJATELJ
(uozbiljio se, gleda ga sa cudjenjem)
Uf brate, stvarno? Zelis da skocim kroz prozor?

DAMJAN
(ozbiljno) Da

PRIJATELJ
(u soku je, malo okleva) Matori, pa polomicu obe noge jbt, mogu kicmu da polomim beton je dole nemoj to da mi radis, daj nesto drugo, bilo sta sem toga molim te brate...

DAMJAN
Jebiga. To je cena matori.

PRIJATELJ
Au pa... (gleda okolo, hvata se za glavu) Nemoj Damjane, druze moj, jel ti ne bi bilo zao jebote a?

DAMJAN
(kroz smeh) Zajebavam te bre kume koji ti je kurac, sta ima da skaces.

PRIJATELJ

Idi bre u pizdu materinu jel si
normalan mislio sam da cu odavde u
kolicima da idem.

DAMJAN

(za sebe) Da... (kraca pauza) U pravu
si kume. Milica i ja veze s vezom
nemamo vec mesecima. Nista. (kraca
pauza)
Ali brate da je jos volim volim je.
Lepo od tebe sto si mi priznao, iako
cu da ti vratim jednog dana (smeh)

PRIJATELJ

(sa olaksanjem) Brate na to racunam
svakako, nista kod nas ne ostaje bez
vracanja (smeh)

DAMJAN

Do?i, sedi. (sipa mu pice)

PRIJATELJ

Necu da cirkam brate. Zbog pica sam
ispalio kuma, prestao sam da pijem od
juce... (sa malim oklevanjem) Jel mi
oprastas?

DAMJAN

Oprastam. Ali ne zaboravljam (smeh)

PRIJATELJ

Znam, i ne treba brate. Idem sad,
moram da krenem jebiga, samo sam hteo
da te vidim na kratko bio sam u
prolazu.

DAMJAN

Ne seri bre nikad ti nisi u prolazu.
Ali ajde, pali.

PRIJATELJ

(kroz smeh) A dobro nisam, dosao sam
kolima. (sredjuje kosu ili se
namesta) Odoh, cujemo se ovih dana.

DAMJAN

Ajde

Prijatelj se okrece i odlazi iz stana. Vidimo odozgo kako odlazi.
Nekoliko sekundi pauze, pa otvaranje vrata na potpuno isti nacin
kao sto su se otvorila na pocetku price (ceo njegov ulaz, snimak
sata).

Prijatelj ulazi, ali ovog puta mu je reakcija malo drugacija.
Sledjen je, kao da je video duha.

PRIJATELJ

Damjane! Brate... Pa... Jebote jel si normalan?

Vidimo Damjanovo lice koje izgleda isto kao sto je izgledalo na pocetku, vidi se samo pola lica koje se klati, pogled je fokusiran u jednu tacku i gleda sa mrznom (ne znamo gde)

PRIJATELJ (CONT'D)
Koji ti je kurac jebote? Sta je bre ovo mamu ti...? Ma... Majmune jedan!!

Prijatelj skida sako i odlazi do kuhinje da sipa vodu, na isti nacin kao sto je sipao u prvom delu. Kao da smislja sta da kaze, onda se okrece ka Damjanu.

PRIJATELJ (CONT'D)
(gleda ga par sekundi sa besom) Jebote! (kratka pauza) E znas sta? Dosao sam ovde da ti priznam nesto... Brate bio sam sa Milicom. Da. Brate bio sam ti sa zenom! A ti si... Mamu ti bre jebem!

Vidimo opet na Damjana, vidimo mu isti deo lica i oko koje se pomerilo na jako kratko kao tik. Pogled je i dalje isti, oci krvave.

PRIJATELJ (CONT'D)
(gleda Damjana par sekundi, pa pocinje da place) Izvini brate, izvini molim te...

Vidimo ih obojicu. Damjan je obesen o luster i klati se mrtav, a prijatelj je preko puta njega, place sa pokrivenim licem. Prijatelj se udaljava od njega polako, ali na stolu je primetio nesto, pa podigao beli list papira sa necim napisanim. Cita napisano.

PRIJATELJ (CONT'D)
(u ocaju) Pa jebote...

Prijatelj vadi telefon i okrece neki broj. Ceka da se neko javi.

PRIJATELJ (CONT'D)
Halo... Dobar dan, imam da prijavim samoubistvo. Ulica je Sibnicka 11. Da, siguran sam.... Postoji oprostajna poruka... U redu, bicu ovde. Kazem - da, sacekacu. (gleda u Damjana, ali sa blagim osmehom, nekoliko sekundi pauze) Jebote koji si ti igrac... Nema vise vracanja a? Matirao si me, picko. (par sekundi pauze, pogled ka dole kao da se pomirio sa sudbinom) E, jel znas da mi je burazer ipak uzeo ona kola? Sranje su iskreno. (smeh)

Vidimo prostoriju i prijatelja koji sedi zavaljen, gledajući u plafon. Vidimo detalje prostorije. Prijatelj skida jaknu. U pozadini se čuju sirene.

ZATAMNJENJE

INT. ISTI STAN KAO U PROSLOJ PRICI

EPILOG

Danasnje vreme - ('10) prikaz na ekranu

Vidimo zenska usta koja su nasminkana. Zuta rukavica (za ciscenje) prinosi cigaretu ustima. Vidimo ženu koja sedi na wc solji i puši, gleda pravo izgubljena. Baca cigaretu iza sebe u wc solju. Skida rukavice umorno, polako. Pusta vodu.

Ustaje, nakaslje se (pusacki), pa ruku u koju se nakasljala obriše o pantalone.

Izlazi iz wc-a (vidimo vrata koja se otvaraju i ona se pojavljuje), prlazi stolu i uzima svoj ceger, pakuje cigare sa stola u ceger. Kadar se otvara i vidimo nju kako radi isto, s tim što sada vidimo celu prostoriju. Prostorija je potpuno sredjena.

Okreće se od stola kada je spakovala cigarete, gleda po prostoriji. Prilazi polici i dune, pa sakom skloni malo prasine sa dela police. Vadi kljuceve iz džepa. Zvoni joj telefon, cistacica se javlja.

CISTACICA

Halo? Da, ja sam. Jeste evo gotova sam, sad cu da idem kod Milojevic.
Jel do tamo mogu triestrojkom odavde?
Jeste. Aha, u redu. Hvala.
Dovidjenja.

Dok ona prica vidimo mesto gde je bio sat. Vidimo mesto gde je bio luster (ili pukotinu). Vidimo par knjiga na polici. Vidimo cistu pepeljaru. Vidimo slavinu koja ne curi. Vidimo mesto gde je bio tepih a koga sada vise nema (+ sve ostale elemente koji su se pojavljivali u ostalim pricama).

Cistacica stavlja maramu oko vrata, i izlazi iz stana. Čuje se zvuk zaključavanja. Vidimo par stvari u stanu od prošlih prica.

Vidimo vrata sa poda. Nekoliko sekundi kadra nepomicnih vrata, pa onda zvuk otključavanja.

ZATAMNJENJE

KRAJ

